

cich škál a zvládania stresu (E. Ficková), kvalitatívneho výskumu sociálnych kognícií (D. Kusá), racionálno-emočného prístupu k teórii osobnosti (J. Kordačová), modelu neuropsychickej štruktúry podmienenej drogou (V. Bíro), významu tvorivosti pri záťažových situáciách (M. Falat), Snyderovej koncepcie Nádej a jej merania (P. Halama), tradičných pohľadov a súčasných trendov v psychológii rodu (D. Maxiánová) a podielu religiozity na formovaní sebaobrazu (L. Orlická).

Kým dopoludnie malo slávnostnejší charakter, popoludnie sa nieslo už v uvoľnenej atmosfére a spoločenskom duchu, pri bohatom stole hostiteľov – jubilanta a jeho manželky.

Kvalitu psychologického skúmania na Slovensku, ktorá má predovšetkým na psychologických pracoviskách SAV svetovú úroveň, možno v zásadnej miere pripísať jubilantovi, dlhoročnému riaditeľovi ÚEP SAV a učiteľovi všetkých mladších výskumných pracovníkov na Slovensku, či už v priamom kontakte alebo cez jeho publikácie. Našťastie, jeho pohotovosť, mentálna sviežosť, vitalita a chuť do práce, vrátane obrovského rozhľadu a vhladu do takmer každej oblasti psychológie, je devízou, že ešte dlho nebude chýbať na odborných podujatiach, ktorých úroveň jeho prítomnosťou vždy získala.

Euba Medveďová

K NEDOŽITÝM SEDMDESÁTINÁM DOCENTA PhDr. BOLESLAVA BÁRTY, CSc.

Pan docent, narodený 14. 8. 1929, bol v mnohom Lev. Na Filozofickú fakultu Masarykovy univerzity nastoupil v roce 1953. Brzy na to se stále více zaměřoval na uplatnění psychologie ve výchově a v poradenství. Učil psychologii obecnou, fyziologickou, klinickou i srovnávací. Poradenství bylo jeho hobby i úřed. Organizátorské a koncepční práci na tomto poli věnoval snad stovky, ale spíše tisíce hodin. Prosažoval velkoryse pojatý *jednotný systém poradenské péče* „od kolébky po hrob“. Slova v úvozovkách říkával s úsměvem. Byl si vědom, že jeho koncepce postihuje celé rozpětí životní dráhy. Říci, že miloval „víno, ženy a zpěv“, by bylo poněkud nepřesné. Tyto kvality mu personifikovala Morava. Po roce 1968 mu to bylo přičteno k dalším aktivitám neslučujícím se s normalizačním kabátem. Bárta kabát nepřevlékal, ale bo-

joval. Po bártovsku. Zarputile, zavile, ne vždy šťastně. Nevíme, zda hrdinně; zbyla po něm i pozitivní lustrace.

V roce 1990 se vrátil na fakultu a stal se v čele moravských aktivit. S ohromným počtem preferenčních hlasů byl zvolen i do parlamentu. Jen tak na okraj připravoval či spíše snil o nové psychologické klinice, nabízející integraci různých forem práce s klienty od předškoláků až po špičkové manažery, od nezaměstnaných po workholiky. Svě sny byl schopen dotáhnout do konce. Smrt byla ale rychlejší. Při jednání o budoucím uspořádání státu zemřel doslova v moravských barvách 31. května 1991 v Budmericích u Bratislavy. Vzpomeňme na něj nejen pro jeho vizi komplexní péče o člověka.

Tomáš Novák